

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra LUFTSKIPPEREN OG ATHEISTEN ET DIGT (1852)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 23. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm03-shoot-idm140319432405696/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, III. Bind

Nei, nu det bli'er for galt! skreg Montechriste;
Saa er det Mennesket, der skaber Gud?
Den Viisdom gjør det Første til det Sidste.
Men er det muligt — kan af Hjertet ud
De rive Følelsen, den gudbevidste,
Der lever i Samvittighedens Bud?
Kan alle Slægters Vidnesbyrd De glemme,
Hvori jo taler høit en Sandhedsstemme?

Kun ei saa hidsig! Anton gav til Svar;
Med Følelsen vi kort Proces kan gjøre,
Thi andet Indhold Følelsen ei har,
End Meninger, der forud os tilhøre.
Den er et Vænedyr, som læ'er sig røre
Af Alt, hvormed tiltakke Tanken ta'er.
Hver gammel Fordom den som gyldig stempler,
Hvorpaa man har de tusinde Exempler.

Saasnart blot Tanken bøsses op med Noget,
Hvormed vor Phantasi kan drive Spil,
Saa vænner Følelsen sig snart dertil.
Det derfor lidt kun gjør mig Sagen broget,
At Manges Følelse, som hen i Taaget,
Ved tillært Gudsbevidsthed varmes vil.
Vi Atheisters Tanker ere køle,
Vi tænke skarpt, og Ingenting vi føle.

Det var om Følelsen! Men nu De henter
Mig frem Beviset fra en anden Kant.
Fordi saamange svundne Slægter fandt
At der en Gud var til, De her forventer,
At Philosopher, Tænkere, Skribenter
Udraabe skal: Saa maa det være sandt!
Men heller ikke det paa os kan bide,
Da Sagens Sammenhæng tilbunds vi vide.

Hvi maatte Mennesker i hine Dage,
Da det med Aandsbespisning kun faldt tyndt,
Og Videnskaben neppe var begyndt:
Hvi maatte det nødvendigt dem behage
At skabe sig en Gud — das ist die Frage,
Og tydsk Logik med Svaret har sig skyndt:
Fordi — naar selv de handlede — de bemærked,
At en Person, et Jeg, frembragte Værket.